

hvis virksomhederne vil bruge certificerings- eller miljømærkeordninger.

Denne udvikling synes også at gøre sig gældende på forbrugerområdet. En undersøgelse af forbrugerpolitikken og dens aktører viser, at virksomhederne oplever et stigende forbrugerpres. Og at mange virksomheder mener, at lovgivning og politisk kontrol er vigtig for at sikre forbrugernes tillid, jf. afsnit 9.

Paradoksalt nok kan en stigende ansvarlighed hos virksomhederne altså føre til et øget pres om nye eller ændrede love og regler. Samlet set betyder globalisering, ny teknologi og nye etiske, miljømæssige og sociale krav til virksomhederne formentligt, at vi vil opleve en situation, hvor presset for nye eller ændrede regler vil stige. Der opstår hele tiden nye områder, hvor der kan være behov for ny eller ændret regulering.

I mange tilfælde kommet presset for at regulere fra virksomhederne selv. Det gælder fx reglerne om det indre marked. Men presset kan komme fra alle grupper i samfundet. Senest har der bl.a. været krav om lovgivning og kontrolforanstaltninger rettet mod salmonella og bakterier i vores fødevarer.

Samtidig er der et pres om at reducere antallet af regler. Erhvervsministeriet har derfor gennemgået ministeriets love og regler sammen med virksomheder og organisationer bl.a. med henblik på at fjerne overflødig lovgivning. Der var dog kun to områder – lov om tolke og translatører og forhyringsloven – hvor erhvervslivet fandt, at reguleringen kunne opgives. Erhvervsministeriets erfaringer viser, at det er vanskeligt at fjerne love og regler, bl.a. fordi de forhold der i sin tid betød, at reguleringen blev indført, i langt de fleste tilfælde stadigvæk gælder. Det synes også at være erfaringen fra de forenklingkampagner, som Danmark og en lang række OECD-lande foretog i 1980'erne.

Derfor bliver kvaliteten af de love og regler vi laver vigtigere. Sat på den mest simple formel går kvalitet i lovgivningen ud på to ting. For det første skal fordelene ved lovgivningen være større end ulemperne. De samlede gevinster skal være større end omkostningerne. Og for det andet skal reguleringen være indrettet, så der ikke kan findes noget bedre alternativ til at opnå de samme effekter.

7. Love, regler og erhvervsøkonomiske konsekvenser
Når vi skal opgøre de positive og negative effekter af love og regler, ser vi på forskellige

ting. Vi må på den ene side vurdere, om nye love og regler påfører virksomhederne direkte omkostninger, fx i form af skatter afgifter eller lignende. Eller om de reducerer virksomhedernes omkostninger. På den anden side må vi se nærmere på, om nye love og regler medfører flere eller færre administrative byrder. Hertil kommer, at vi også må se på, hvordan nye love og regler påvirker virksomhedernes strukturelle konkurrenceevne på sigt, og hvordan de påvirker virksomhedernes afsætningsmuligheder. Samlet kalder vi disse påvirkninger for de erhvervsøkonomiske konsekvenser.

For at få indblik i, hvordan nye love og regler påvirker virksomhederne, udgiver regeringen hvert år en redegørelse om »Regulering af erhvervslivet«. Redegørelsen om de erhvervsøkonomiske konsekvenser af nye love og regler i 1997/1998 sendes nu til Folketinget.

Hvis vi starter med at se på, hvordan de nye love og regler påvirkede virksomhedernes strukturelle konkurrenceevne og deres afsætningsmuligheder, kan vi med en vis usikkerhed konstatere, at de love, som Folketinget vedtog i 1997/1998, alt i alt vil forbedre virksomhedernes strukturelle konkurrenceevne. 40 pct. af lovene havde således positive strukturelle virkninger. Stort set resten af lovene var neutrale. Kun 4 pct. vurderes at have begrænsede negative strukturelle virkninger. Hertil kommer, at kun ganske få love vil påvirke virksomhedernes afsætningsmuligheder. Og blandt disse vil flertallet være positive for virksomhedernes afsætningsmuligheder, uden at der dog kan sættes tal på dette.

Ser vi herefter på, hvordan Folketingets love i 1997/1998 påvirkede virksomhedernes direkte omkostninger, kan vi konstatere, at antallet af love, der øgede virksomhedernes direkte omkostninger, var større end antallet af love, der mindskede dem. På baggrund af Erhvervsministeriets beregninger vurderes det, at de direkte omkostninger er steget med op til 0,6 pct. af virksomhedernes samlede lønsum. Til sammenligning steg lønningerne i virksomhederne med 4 pct.

Det må forventes, at en væsentlig del af de direkte omkostninger efterhånden kan overvælttes i priser og lønninger. Derfor har de direkte omkostninger hovedsageligt betydning på kort sigt.

Omkring halvdelen af stigningen kan tilskrives de erhvervsrelevante dele af regeringens skatteomlægning, der netop havde til formål at